

ζητεί κῆ λογίζεται. ἀλλ' ἂν μὲν, οὐδ' ἂν δυστοχία· A
 αὐτο τε γὰρ λόγου, καὶ ταχὺ ἢ τι δυστοχία·
 βουλοῦνται ἢ πολλῷ χρόνῳ, κῆ φασὶ περὶ
 πειν ἡρὸν δὲ τὸ ταχὺ τὰ βουλοῦνται, βουλοῦ-
 νται ἢ βραδείας. ἐπὶ ἂν ἀρχαῖα ἔτερον, κῆ ἢ
 βουλοῦνται. ἐστὶ ἢ δυστοχία τις, ἢ ἀρχαῖα. οὐ-
 δὲ δὴ δόξα, ἢ βουλοῦνται οὐδεμίαν ἀλλ' ἐπι, ὁ
 μὲν κακῶς βουλοῦνται, ἀμαρτυρεῖ ὁ δὲ δὴ,
 ὁρθῶς βουλοῦνται ἄλλοι ὅτι ὁρθότης τις ἢ δυ- B
 βουλοῦνται ὅτι· οὐτ' ὁπισθῆμις ἢ, οὐτε δόξης
 ὁπισθῆμις ἡρὸν γὰρ ἐστὶν ὁρθότης· οὐδὲ γὰρ ἀ-
 μαρτυρεῖ δόξης δὴ ὁρθότης, ἢ ἀμαρτυρεῖ.
 καὶ διαίρεται ἢ δὴ πᾶσι οὐ δόξα ὅτιν. ἀλλ'
 μὲν δὲ αὐτο λόγου ἢ βουλοῦνται διαίρεται ἀ-
 ερ λέγειται· αὐτὴ γὰρ οὐ πᾶσι φασὶ· κῆ γὰρ ἢ
 δόξα, οὐ ζητήσις, ἀλλ' ἀφ' ὅτις τις ἢ δὴ ὅτι βου- C
 λοῦνται, ἐὰν τε δὴ, ἐὰν τε κακῶς βουλοῦνται,
 ζητεῖ τι, καὶ λογίζεται, ἀλλ' ὁρθότης τις ὅτιν ἢ
 βουλοῦνται, βλαβῆς· διὸ ἢ βουλοῦνται ζητήσις ἀφ' ὅ-
 τον τί, καὶ ἀφ' ὅτι, ἐπι ἢ ἢ ὁρθότης πλεο-
 ναχῶς, δὴ ἄλλοι ὅτι οὐ πᾶσι· ὁ γὰρ ἀκραιῶς
 καὶ ὁ φάσκει, ὁ ἀφ' ὅτιν ἐστὶν ἐπι τῷ λογι-
 σμῷ, τεύξε· ὡς ὁρθῶς ἔσται βουλοῦνται, ὁρθῶς,
 κακῶς ἢ μέγα εὐλαχῶς. διὸ καὶ ἢ ἀφ' ὅτιν τι, τὸ
 δὴ βουλοῦνται ἢ γὰρ τῶν αὐτῶν ὁρθότης βου-
 λῆς, βουλοῦνται, ἢ ἀφ' ὅτιν τευκαῖα. ἀλλ' ἐστὶ κῆ
 πᾶσι τοῦ φεοῦνται συλλογισμῷ ταχὺν· καὶ ὁ μὲν
 δὴ ποιήσεται, ταχὺν δὴ οὐ ἢ, οὐ· ἀλλ' ἢ φεοῦνται
 τὸν μέσον φεοῦνται ὡς· οὐδ' αὐτῶν τὸ βου-
 λῆς, καὶ δὴ μὲν, οὐδ' ἢ ταχὺν ταχὺν, οὐ μὲν τῶν
 δὴ οὐ ἢ εὐλαχῶς, ἐπι πολλῷ χρόνῳ βουλοῦνται
 τῶν ταχὺν τὸν ἢ, ταχὺν ἐκείνῳ, οὐδ' ἐμείνῃ πᾶσι
 βουλοῦνται· ἀλλ' ὁρθότης ἢ καὶ τὸ ἀφ' ὅτιν, κῆ
 οὐδ' ἢ, καὶ ὡς, καὶ ὅτι. ἐπι, ὅτι καὶ ἀπλῶς ὁ
 βουλοῦνται, κῆ φασὶ τὸ τέλος. ἢ μὲν δὴ ἀ-
 πλῶς, ἢ φασὶ τὸ τέλος· τὸ ἀπλῶς κατὰ ὁρ-
 σῶν ἢ δὴ τις, ἢ φασὶ τὸ τέλος. ἐπὶ δὴ φεοῦνται
 τὸ δὴ βουλοῦνται, ἢ βουλοῦνται ἐπὶ ἀφ' ὅτιν
 ὁρθότης ἢ καὶ τὸ συμφέρον φασὶ τὸ τέλος, οὐ ἢ
 φεοῦνται ἀφ' ὅτιν ἐπι τὸν φεοῦνται ὅτιν.

aliqua de re consultat, quærit & ratiocina-
 tur. Iam verò neque coniectura esse po-
 test. Nam cum bona coniectura sine ratio-
 ne fiat, tum celere quiddam est. In con-
 sultando autem multo temporis consu-
 mitur: aliuntque id, de quo consultaueris,
 celeriter esse agendum, sed spissè lentè-
 que consultandum. Præterea aliud est sa-
 gacitas, aliud bona consultatio. Sagacitas
 autem, bona coniectura quædam est. Ne-
 que verò vlla bona consultatio, opinio
 est. Sed quoniam qui malè consultat, pec-
 cat: qui bene, rectè consultat: perspicuum
 est, bonam consultationem quoddam rec-
 tum esse: sed neque scientiæ tamen, neq.
 opinionis rectum est. Scientiæ enim nul-
 lum est rectum, nam neque eius est vlla
 prauitas. Opinioni autem rectum est ver-
 itas. Simulque id omne cuius est opinio,
 decisum iam ac transactum est. Sed neque
 sine ratione bona consultatio est. Cogita-
 tionis igitur est inferior. Hæc enim nondum
 enunciatio est. Nam & opinio, non quæ-
 stio, sed quædam iam enunciatio est. Ac
 qui consultat, siue bene, siue malè consul-
 tet, is quærit aliquid, & ratiocinatur. Sed
 profectò bona consultatio, rectum quod-
 dam consultationis est. Eapropter quid sit
 consultatio, quærendum primò est, & in
 quo versetur. Sed quoniam rectum multis
 modis dicitur: non omne rectum bonam
 consultationem esse perspicuum est. Inconti-
 nens enim & malus homo, quod sibi pro-
 posuerit ad inspiciendum, ratiocinatione
 consequetur. Itaque rectè consultasse
 videbuntur, sed magno malo accepto. Ad
 bene consultare, bonum quoddam vide-
 tur esse. Id enim consultationis rectum,
 quod ad boni adeptionem valet, bona consul-
 tatio est. Sed fieri potest, ut quis etiam ra-
 tiocinationis falsò conclusa bonum adipisca-
 tur: & id quidem, quod factò opus est, con-
 sequatur, non autem qua ratione oportet,
 sed medius ratiocinationis terminus
 falsus sit. Itaque ne ea quidem bona con-
 sultatio est, qua consequitur quidem ali-
 quis quod oportet, sed non qua ratione
 oportebat. Præterea contingere potest, ut
 alius diu, alius celeriter consultando, id
 quod vult, assequatur. Nondum igitur ne
 illa quidem bona consultatio est. Sed id
 consultationis rectum erit, quod ad utili-
 tatem, & ad id quod oportet, obtinendum,
 quo modo, & quo tempore obtineri de-
 bet, accommodatum est. Præterea licet & absolute
 bene consultare, & ad certum aliquem
 finem consultationem referre. Ac bona sane
 consultatio absolute ea est, quæ proposito
 sibi absolute, & totius vitæ humanæ com-
 muni fine, bene procedit, quædam autem
 bona consultatio est, quæ certum aliquem
 & proprium finem spectat. Quod si
 bene consultare, prudentium est, bona
 consultatio rectum quoddam consultationis
 erit, ad utilitatem accommodatum, ad
 aliquem finem relaxum, cuius ipsa
 prudentia est vera existimatio.